

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Pescarii.

Evangelhia de azi este menită să ne dea nouă nădejde nouă, nouă pescarilor cu mreji lipsite de pești, nouă, muncitorilor fără rezultat; nouă, oamenilor cu gândire lipită de țărână; nouă, în care lumânarea nădejdiei aproape s'a stins. Muncim, ne măcinăm puterile în grijile uniforme ale zilei de mâine și nu putem să câștigăm fericirea, liniștea, nici ce e mai puțin decât aceste, dar de care credem că depind aceste, o situație materială bună.

Dulcele Isus, parcă ținându-ne în vedere pe noi, fiii flămânzi ai timpului care se va ivi după XIX secole, a dat în gura lui Simon cuvintele: „Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit, și nimica nu am prins; dară după cuvântul tău voi arunca mrejea.”

Căci Isus i-a poruncit mai înainte, cu porunca lui atât de bună: Depărtează-o la adânc, și aruncați mrejile voastre spre pescuit.“ Și Simon prinse o mulțime de pești...

Minunea aceasta s'ar putea întâmpla și nouă, dacă am asculta vocea lui Isus, dacă în loc ca să ne răsvrătim, am arunca încă odată mrejile noastre în adâncul mării, departe de malul ademenitor. Dacă în loc ca să desnădăjduim, cu speranță nouă am spune: „*Dacă Tu-mi spui, încerc încă odată.*”

Și am reuși. Fericirea, liniștea, ar intra în căminurile noastre, căci aceste depind dela împlinirea voinței lui Isus, ce ne dă nouă siguranță în acțiunile noastre și perspectiva că ziua de mâine va fi mai frumoasă decât cea de azi — și nu de bunuri materiale cum credem noi. Căci toate lucrările, sinstite,

trebuie să reușească, dacă nu azi—mâine.

Dar să fie lucrările noastre într'adevăr în conformitate cu voința lui Isus! Să nu ne fie lene, să pătrundem într'adevăr în adâncul lucrurilor, „*să aruncăm mrejile în adânc.*” Să nu fim superficiali!

Să nu spunem: Eu sunt judecător, profesoară de științele matematico-fizice, pantofar sau agricultor; dar să spunem, eu sunt ce sunt pentru că Învățătorul lumii m'a trimis în locul acesta, ca să-i fiu ucenicul lui.

Și vom reuși, căci cuvântul lui Isus: „*nu te teme!*” străbate prin depărtarea timpurilor, și strălucește ca un luceafăr, ca să ne susțină curajul.

Dar odată reușiți să nu uităm pe Isus, *Singurul* care ne-a ajutat la izbândă și să devenim cum a devenit Simon, apostolii lui, ca izbânda noastră să devină veșnică...

Dr. Irina Berinde.

Indemn.**Să ții poruncile!****Cele zece porunci ale lui Dumnezeu:**

1. Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău: să nu aibi alți dumnezei afară de mine, să nu-ți faci chip cioplit, ca să te închini lui.

2. Să nu spui numele Domnului Dumnezeului tău în zădar.

3. Adă-ți aminte să sfințești ziua Domnului.

4. Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să-ți fie ție bine și să trăiești mult pe pământ.

5. Să nu ucizi.

6. Să nu faci fapte necurate.

7. Să nu furi.

8. Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău.

9. Să nu poțestești femeea aproapelui tău.

10. Să nu poțestești casa aproapelui tău și nici un lucru ce este al lui.

* * *

— „Învățătorule bune, ce bine voi face, ca să am viața de veci?” întreabă tânărul din Evanghelie (Matei 19, 16—17)

— „Să ții poruncile!” Iată răspunsul Domnului. Acesta e prima lumină ce cade pe fruntea celui care întreabă, lumină ce învâluie sufletul celui care vrea să urce: „să ții poruncile!” E ca prima tăbliță ce o întâlnești înfiptă în'un copac, la răspântia drumurilor, când intri într'o pădure nesfârșită. Ții seama de dânsa, nu te rătăcești, ajungi acolo unde ți-ai

pus în gând. Nu ții seamă de tăbliță, s'a sfârșit! Noaptea te va apuca pe cărări și cine știe ce greutăți te așteaptă și cine știe dacă vei mai ieși la lumina zilei!

„Să ții poruncile!” Cuvintele acestea sunau atunci când nu se știa încă, că o lege nouă va răsări lumii, când un om sau altul rămânea uimit auzind „învățăturile,” când cel mândru nu-și mai încăpea în piele de trufie și de lăcomie; cine să-i puie stavilă instincțelor?

El vrea totul: să piară cine îi stă în cale, chiar de-ar fi și părinții! Li trebuiește avere, toate averile lumii, fie prin furt, fie prin măturie strâmbă.

Dar, astăzi, la aceeaș răscruce de drumuri ne aflăm, parcă nici n'a atins pământul haina albă a Domnului. E aceeaș lume de-atunci. Ea are nevoie să i se spuie din nou care sunt poruncile și să le ție. E din nou la prima treaptă de ascensiune.

De aceea să invităm pe fiecare, să repetăm noi înșine poruncile în fiecare dimineață, să ne examinăm seara, să vedem dacă nu cumva am făcut vre-un pas ce duce la rătăcire.

— „Toate le-am păzit, din tineretele mele,” răspunde tânărul.

Răspunsul acesta e un răspuns plăcut.

Domnul, ca un mare peda-

gog ce e, i-l pune în gură spre edificarea noastră, arătându-ne lămurit prima noastră datorie ca prunci, apoi ca tineri. Aceasta e prima lui dorință: să ținem poruncile, din vrâsta noastră cea mai fragedă, în adâncul inimii să ne fie înscrisă legea. Aceasta e voia lui Dumnezeu. Ea e poarta spre îndemnuri mai nobile, spre înfrânări mai aducătoare de har, spre sfințire, spre viața în Isus Hristos.

Octavia Corodeanu.

Câteva exemple frumoase.

„Dumnezeu are grijă de oameni.” Se întâmplă că în anul 1824, se întoarse la catolicism învățatul necredincios „Carol Jarke”; la care întoarcere a dat ocazie următorul fapt: Pe când era la Academie acest învățat, printre altele îi scăpară din gură și aceste cuvinte:

„Dacă ar fi Dumnezeu, El ar trebui să aibă grijă de oameni”; iar unul din colegii săi care îl auzi de aproape îi răspunse: „Dumnezeu a avut așa mare grijă de oameni, încât pentru dânsii s'a făcut El însuși om.”

Auzind învățatul aceste cuvinte, Se miră foarte mult pentru că el nu mai auzise până atunci de intruparea Fiului lui Dumnezeu.

Necredinciosul învățat începu să studieze cărțile sfinte iar urmarea fu că Dr. Carol Jarke

deveni un bun creștin și se făcu chiar catolic.

Ce bine ar fi dacă fiecare creștin s'ar gândi adesea la întruparea Fiului lui Dumnezeu, în care se vede atât de bine bunătața și milostivirea Tatălui Său.

„Un zidar pe patul morții și o prea nobilă domnișoară.”

Un scriitor german anume Cristofor Schmid povestește următorul fapt: O domnișoară de viță nobilă — orfană — locuia într'un castel mareț și ținea mult la demnitatea și rangul său. Într'una din zile, fica unui sărman zidar veni în grabă la dânsa și îi spuse: „Tatăl meu este pe moarte; vino repede că are să-ți spună un lucru de mare importanță.” Nobila domnișoară nu merse. Nu-și putea închipui ce lucru important îi poate spune ei un biet muncitor; dar un ceas mai târziu fica sărmanului zidar se întoarse la ea și îi zise: „Domnișoară te rog vino îndată. Mama dumitale, în timpul războiului, a pus pe tata să zidească mult aur și argint într'unul din pereții castelului; tata nu trebuia să-ți spună decât când ai fi ajuns la vârsta de 20 ani, dar acum fiind pe patul morții trebuie să-ți spună îndată.” Atunci da. Nobila domnișoară, alergă numai decât la patul muribundului dar era târziu căci pe când ea intra, sărmanul zidar își dădea sufletul. Domnișoara leșină de necaz și puse îndată să se facă cercetări în pereții castelului dar în zadar. Co-moara nu fu găsită.

Astfel fec și cei mai mulți

oameni când Dumnezeu îi caută cu harul Său. Ei nu-i ascultă glasul până când El nu întrebuințează mijloace extraordinare; dar pentru mulți dintr'înșii va veni o ultimă chemare când vor voi să găsească acest har al lui Dumnezeu și totul va fi prea târziu.

Cuvine-se dar, să urmăm tot ce este bun în aceste exemple și să căutăm ca întotdeauna să auzim la timp chemarea noastră căci „Dumnezeu nu vrea moartea păcătosului, ci îndreptarea lui...”

M. C.

— **Misiunile populare din Strâmtura** s'au terminat Duminecă. *Părintele Maxim*, hegumenul Mănăstirei Bixăd, cași totdeauna, așa și acum, a știut, cu arta-i tainică, să cucerească sufletele. Rezultatul este dintre cele mai frumoase: 931 de mărturisiri și toți din Strâmtura, căci străini nu prea au fost. Să dea Domnul, ca învățăturile date să fie tăria strâmturenilor în ispitele de-acum și arma de apărare împotriva atacului dușmănului.

— **La Șișești**, în ziua de sfântă Mărie Mică s'a ținut primul pelerinaj presădit de Excelența Sa Episcopul nostru. A luat parte mulțime multă și suntem mândri, că aproape jumătate din cei prezenți au fost din Maramureș, cari peste bătrânul Gutâi — au făcut calea aceasta a credinții, ca împreună cu Arhiepiscopul să cerșească darul Celui de sus. Cu acest pe-

lerinaj, Excelența Sa a inaugurat noul loc de pelerinaj, care este biserica votivă din Șișești.

— **O nouă carte de rugăciune.** Neobosiții călugări din Bixăd au dat la lumină o nouă carte de rugăciune: „Izvorul vieții,” care cuprinde tot ce este necesar unui creștin. Liturghia, rugăciuni acomodată la ascultarea Liturghiei, rugăciuni de seară și de dimineață, și frunoasă învățătură pentru mărturisire și cuminecare, dau esența pentru viața sufletească. Legată în scoarțe tari, se vinde pentru modestul preț de 10 Lei.

— **Cu ocazia anului sfânt** și superioritatea noastră bisericească aranjază un mare pelerinaj la Roma sub conducerea Episcopilor noștri. Cum suntem informați, vor lua parte peste 100 de persoane. Dumnezeu să-i călăuzească în calea lor!

— **Am auzit**, că în luna viitoare 3 miniștrii vor veni, ca să viziteze Maramureșul, ca în persoană să se convingă despre stările de aici și să caute modul, cum s'ar putea ajutarea efectiv acest ținut lipsit totdeauna, dar mai ales în acest an, de tot ce este de lipsă pentru trai. Să nădăjduim, că nu vom rămânea numai cu făgăduința, dar se va și face ceva.

— **Tiran Mihai**, care în primăvară a ucis pe Andreica Gheorghe și pe soția sa, a fost judecat de curtea marțială din Cluj la muncă silnică pe viață. Mai trăiește încă viu în memoria tuturor odiosul asasinat, ai cărui victime au fost numiții credincioși din Sighet.

— **Atac hitlerist.** La pelesinajul dela Trier din Germania — unde s'a expus vestmântul Mântuitorului, au luat parte mulțime de creștini și din țări streine, așa și din Belgie. Un grup de 20 persoane din Dinont (Belgia) la reîntoarcere, la granița Luxemburgului a fost atacat de o ceată de hitlerişti, cari i-au bătut, apoi i-au dus cu forța pe teritor german. Din acest moment nu se știe nimica despre ei. Din acest caz gazetele franceze au ridicat plângere, iar gazetele germane susțin, că nici un incident nu s'a întâmplat.

— **In urma neînțelegerilor** din sinul partidului Național-Tărănist, mai mulți prefecți au fost concediați, rămânând să fie înlocuiți cu alții, credincioși guvernului Vaida. Parlamentarii, cari fin la Dl. Maniu s'au adunat la „Sovata,” unde au arătat nemulțumirea lor față de procedurile guvernului. Dl. Vaida nu a voit să primească pe delegații acestei adunări.

Cu mari serbări se va face comemorarea de 50 de ani a clădirii „Castelul Peleş” din Sinaia, reședința de vară a familiei regale. La aceasta serbare se fac mari pregătiri. Va lua parte și regele Jugoslaviei și mulți reprezentanți ai țărilor streine. Sunt invitați toți membrii marcanți ai vieții politice din Tară cu excepția Dlui Maniu.

S'a început școala.

La orașe, cași la sate mare ferbere. Elevi și eleve se adună, ca să între pe porțile școalelor larg deschise. Se adună, ca să ia în cap știința și pe lângă știință și altceva: creșterea. Și acest din urmă este mai momentuos. Ce folos de carte multă, dacă din tânăra mlădiță viguroasă — după terminarea școalei ai făcut o creangă putredă.

Ce folos, dacă la sate, după 4 ani de școală, în suflet nici o urmă nu rămâne, dacă cele învățate pier toate cu terminarea școalei.

Formarea sufletelor, idealul atâtor pedagogi învățați, trebuie să se pună în aplicare. Bineînțeles aceasta formare trebuie să se bazeze pe principii morale, căci altcum deraiază pe pantă periculoasă,

Lipsa acesteia face, ca tinerii elevi dela școli secundare să fie membrii în organizații comuniste sau ca în loc de lecturi bune să soarbă cu sete veninul gazetei: „Stânga.”

Părinții cu nădejde în bunele intenții ale învățătorilor și profesorilor depun soartea copiilor lor în mâinile lor și așteaptă, că sămânța sămănată de ei să aducă roduri și încă roduri bune.

La acest început de an ferbinți rugăciuni vărsăm la tronul Atotputernicului, ca deopotrivă să lumineze mintea elevilor și profesorilor, ca aceștia să poată da, iar ceilalți să poată primi acele principii, după cari trebuie să se formeze, pe ruinele lumii ticăloase de azi, o viață liniștită, o viață vrednică de sufletul omenesc. **Mismar**

Poșta Administrației. Chi-tăm primirea sumei de 200 Lei abonament dela Hazota Gavrilă Grigaciu din Borșa.

Calendar săptămânal.

24—30 Septemvrie 1933.

- 24. Dumineca II. d, înălț. sf. Cruci Ap. II. cor. 6, 1. Ev. Luca 5, 1. M. Tecla
- 25. Luni C. Eufrosina † 470
- 26. Marți Ad. S. Ioan ev.
- 27. Mercuri M. Calistrat † 305
- 28. Joi P. Hariton † 350
- 29. Vineri P. Chiriac † 555
- 30. Sâmbătă M. Grigore † 330.

